

В антикоррупционеры - после трех ходок. Как активист Шерембей стал фигурантом уголовных дел, "осваивая" западные гранты на миллионы долларов

Уже несколько месяцев в Украине остро стоит вопрос об увольнении директора Национального антикоррупционного бюро (НАБУ) Артема Сытника. Он был пойман на том, с чем должен был бороться – на получении неправомерной выгоды, то есть коррупции.

"Страна" уже рассказывала о "художествах" главы НАБУ в расследовании ["Коньяк, водка и разбитые квадроциклы"](#). Как директор НАБУ Сытник оказался в реестре коррупционеров и приведет ли это к его отставке".

Из-за своих коррупционных действий главу НАБУ даже [внесли в официальный реестр коррупционеров](#). Об этом [сообщала "Страна"](#):

Фізична особа		Юридична особа
Ситник	Артем	Сергійович
Номер наказу		
Номер статті по якій винесено судові рішення		
Друк		
№ По порядку: 1	Місце роботи на час вчинення корупційного правопорушення: Національне антикорупційне бюро України	Стаття, відповідно до якої особу притягнуто до відповідальності за вчинення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення: ч. 1 ст. 172-5 КупАП Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків
Прізвище на час скоєння правопорушення: Ситник	Посада на час вчинення корупційного правопорушення: Директор	Дата набрання законної сили судовим рішенням про притягнення особи до відповідальності за корупційне правопорушення: 13.12.2019
Ім'я на час скоєння правопорушення: Артем	Склад корупційного правопорушення: Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків	Номер судової справи: 572/2133/19
По батькові на час скоєння правопорушення: Сергійович	Сфера діяльності на час скоєння правопорушення: Державна служба	Дата судового рішення: 13.12.2019
		Номер судового рішення: 86363442
		Найменування суду, який ухвалив (постановив) судові рішення про притягнення особи до відповідальності за корупційне правопорушення: Рівненський апеляційний суд

Источник: corruptinfo.nazk.gov.ua

Пытаясь понять причины нелепой ситуации, когда глава антикоррупционного ведомства является официальным коррупционером, "Страна" решила вернуться к истокам создания НАБУ.

Ведь "коррупционер-антикоррупционер" Артем Сытник был ее главой с самого начала.

Тогда основными лоббистами как создания НАБУ, так и проведения конкурса, в результате которого директором ведомства стал Артем Сытник, были западные посольства и фонды во главе с фондом Сороса. Их ключевым партнером в Украине по антикоррупционной тематике является общественная организация "Центр противодействия коррупции".

Это самая известная общественная антикоррупционная организация в

Украине.

У истоков данной организации, созданной в 2013 году, стояли Виталий Шабунин и Дмитрий Шерембей.

Фото: Виталий Шабунин (слева) и Дмитрий Шерембей (справа)

В 2015 году, сразу после создания НАБУ, они были избраны в Совет общественного контроля при НАБУ. В состав этого Совета также вошла активистка ЦПК Александра Устинова. А Виталий Шабунин возглавил данный Совет.

Виталий Шабунин является известной медийной персоной, постоянным участников различных ток-шоу.

А вот второй основатель ЦПК Дмитрий Шерембей не настолько публичен. Хотя, как говорят в тусовке грантополучателей, именно он являясь ведущим в этом тандеме.

Но "на люди" выходит куда реже, чем Шабунин.

И для этого, как оказалось, есть свои причины.

Три уголовных дела

Дмитрий Шерембей, пожалуй, самая колоритная фигура среди известных активистов-антикоррупционеров. Дело в том, что у него за плечами три срока тюремного заключения.

Все уголовные сроки Дмитрия Шерембея были связаны с квартирными кражами. Будучи инъекционным наркоманом, он совершал квартирные кражи, причем в крупных размерах. И за это был трижды осужден.

Данную информацию Дмитрий Шерембей сам сообщил в интервью [журналу "Новое время"](#):

"- Ты принимал наркотики. Какие?

- Опиаты. Через иглу. Первый раз в 13 лет попробовал.

- Из-за наркотиков ты попал в тюрьму?

- Наркотики – это большая тема, которая очень тесно связана с их добычей. А это почти всегда криминальная статья. И в итоге всегда приводит в тюрьму. Я не исключение.

- Ты воровал?

- Да. Я вынес золото у депутата. Две жмени золотых украшений. Его не было дома, мы просто зашли, взяли и ушли. Он потом следователю все в деталях описал – там было 16 листов украшений.

<...> - Как ты попал второй раз в тюрьму?

- К 16-ти годам я вышел, но уже через три месяца я опять сел в тюрьму. Второй раз вышел в двадцать. Это была колония усиленного режима. Там сидели, например, за убийство. Третий срок – это совокупность невероятного количества страшных ошибок".

Известный журналист Владимир Бойко в своем Facebook [уточнил данную информацию](#). По его словам, будущего активиста-антикоррупционера первый раз посадили 1 июля 1992 года на 2,5 года.

Дмитрий Шерембей тогда был осужден Деснянским районным судом Чернигова в соответствии с ч.3 ст.140 Уголовного кодекса Украины (в редакции 1960 года) за совершенную им кражу в особо крупных размерах.

Видимо, именно этот свой первый срок имел в виду антикоррупционер, когда говорил в интервью "Новому времени": "Я вынес золото у депутата. Две жмени золотых украшений. Его не было дома, мы просто зашли, взяли и ушли".

Первый срок, по словам Владимира Бойко, Шерембей отбывал недолго: 31 октября 1992 года будущий борец с коррупцией был освобожден по амнистии.

Очень скоро, 22 апреля 1994 года, Черниговским районным судом Черниговской области Шерембей был повторно осужден за то же преступление и по той же ч. 3 ст. 140 УК. Но на этот раз уже на 4 года лишения свободы с конфискацией имущества.

На свободу из Шосткинской исправительной колонии Шерембей вышел через три года, 16 апреля 1997 года, добившись условно-досрочного освобождения и не отсидев последние 9 месяцев и 18 дней.

Тем не менее, Шерембей не стал на путь исправления и в следующем году был пойман на очередной краже. В результате чего 2 июня 1998 года Новозаводский районный суд Чернигова приговорил его к 4,5 годам лишения свободы по ст. 14, 43, ч. 3 ст. 140 УК Украины (в редакции 1960 года), снова с конфискацией имущества.

Будущий член Совета общественного контроля при НАБУ отбыл данный срок "от звонка до звонка" в Бучанской исправительной колонии, выйдя на свободу 10 апреля 2002 года:

Volodymyr Boiko

7 февраля 2019 г. · 🌐

6 лютого 2019 року в студію телеканалу NewsOne для участі в передачі

«Український формат» прибув професійний «громадський активіст» і провідний борець з корупцією Дмитро Шерембей, щоби розповісти про неймовірні здобутки очільниці Міністерства охорони здоров'я Уляни Супрун. Дмитро Олегович – людина відома. Він – батько-засновник «Центру протидії корупції», колишній член Ради громадського контролю при НАБУ від «Трансперенсі Інтернешнл Україна» і справжній гуру антикорупційного фронту. Саме Шерембей дав путівку в життя Віталію Шабуніну, навчивши Віталія заробляти на іноземних грантах, а нині під орудою Уляни Супрун засвоює десятки мільйонів доларів, що виділяються міжнародними фондами на закупівлю медичних препаратів.

Під час передачі народний депутат України Нестор Шуфрич поцікавився в Шерембея, чи дійсно провідний антикорупціонер країни провів 8 років у місцях позбавлення волі? На що Дмитро Олегович став плутано розповідати, що він з 13 років вживав наркотики, за це його, дійсно, затримували, але він, мовляв, ще в 1997 році порвав з пагубною пристрастю й з тих пір живе життям чесної людини.

<https://youtu.be/6FnuTZLOdQA>

У зв'язку з цим хочу зазначити, що засновник «Центру протидії корупції», який зараз допомагає Супрун втілювати її найодіозніші фантазії, провів свої молоді роки в місцях позбавлення волі не за вживання наркотиків, а за квартирні крадіжки. При чому, вийшов на волю не в 1997 році, а в 2002-му. А саме:

Перший раз Дмитро Олегович був засуджений Деснянським районним судом м. Чернігова 1 липня 1992 року на строк два з половиною роки позбавлення волі відповідно до ч. 3 ст. 140 Кримінального кодексу України (в редакції 1960 року) за вчинену ним крадіжку в особливо великих розмірах. Покарання відбував у Новгород-Сіверській виправній колонії, але недовго — 31 жовтня 1992 року майбутній борець з корупцією був звільнений по амністії.

Дуже скоро, 22 квітня 1994 року, Чернігівським районним судом Чернігівської області Шерембей був повторно засуджений за те ж саме і за тією ж самою ч. 3 ст. 140 КК. Але на цей раз вже до чотирьох років позбавлення волі з конфіскацією майна.

На волю з Шосткінської виправної колонії Шерембей вийшов через три роки, 16 квітня 1997 року, домігшись умовно-дострокового звільнення й не відсидівши останні 9 місяців і 18 днів.

Тим не менш, Шерембей не став на шлях виправлення й наступного року був упійманий на черговій крадіжці, внаслідок чого 2 червня 1998 року Новозаводський районний суд м. Чернігова засудив його до чотирьох з половиною років позбавлення волі за ст. 14. 43.ч. 3 ст. 140 КК

України (в редакції 1960 року), призначивши як додаткову міру покарання знову ж таки конфіскацію майна.

Цього разу майбутній член Ради громадського контролю НАБУ відбув покарання «від дзвінка до дзвінка» у Бучанській виправній колонії, вийшовши на волю 10 квітня 2002 року.

Источник: facebook.com/volodymyr.boiko1965

Данную информацию Дмитрий Шерембей ни разу не опроверг. Хотя по другим вопросам он неоднократно подавал иски о защите деловой репутации.

Получается, что в общей сложности активист-антикоррупционер имеет за плечами три "ходки". Общий срок его приговоров составил 10,5 лет. Из них фактически он отсидел около 8 лет.

С таким богатым жизненным опытом, после третьей "ходки" Шерембей решил завязать с тюрьмой и стать на путь общественного активизма.

О трех отсидках скромно умолчал

Скандал, связанный с трехкратным отбыванием Дмитрием Шерембеем тюремного заключения за квартирные кражи, вспыхнул в 2016 году.

Причиной стало то, что во время выборов в состав Совета общественного контроля при НАБУ и Дмитрий Шерембей, и Виталий Шабунин указали недостоверные сведения в поданных документах.

Виталий Шабунин, который, напомним, возглавил первый созыв Совета при НАБУ и всячески поддерживал Артема Сытника, попался на том, что при подаче документов на выборы в Совет не задекларировал земельный участок, приобретенный им в 2014 году.

А Дмитрия Шерембея уличили в том, что он в своей автобиографии, поданной на конкурс при выборах в Совет, не указал факты наличия приговоров за уголовные преступления, а также места работы во время отбывания наказания в колонии.

Скани собственноручно підписаної Шерембеем автобіографії опублікував в своєму Facebook уже згаданий вище журналіст Володимир Бойко. По його словам, раніше ця автобіографія була опублікована на сайті НАБУ, однак після вспыхнувшего в 2016 році скандалу її звідти убрали:

Дмитро Шерембей

Біографія

Дмитро Шерембей народився у 1977 році і є громадським діячем та захисником прав пацієнтів протягом 16 років. Дмитро живе з діагнозом ВІЛ-інфекція, хворів і лікувався туберкульозом та гепатитом С. Хвороби, якими він сам переживав, стали мотивацією для Дмитра у боротьбі за право пацієнтів на лікування у нашій державі.

Професійна діяльність

У 2003 році став волонтером у проєкті зі зменшення шкоди «Сходи» у м. Чернівці. У тому ж році він став співзасновником, а згодом очолював перше регіональне представництво Всеукраїнської мережі

ЛЖВ.

У 2005 році він був обраний до Координаційної ради Всеукраїнської мережі ЛЖВ і став заступником Голови, а також представляв інтереси Мережі ЛЖВ на регіональному, національному та міжнародному рівнях.

З 2008 року Дмитро став директором Департаменту комунікації, політики та адвокації Всеукраїнської мережі ЛЖВ.

У 2011 році Дмитро Шерембей заснував пацієнтську організацію БФ «Пацієнти України», яка бореться за доступ до лікування для пацієнтів з різними захворюваннями: туберкульоз, гепатити, онкологія, муковісцидоз, аутизм, фенілкетонурія, легенева гіпертензія, СНІД, діабет та інші.

Завдяки роботі Дмитра Шерембея, за один рік було збільшено в півтора рази кошти у Державному бюджеті на закупівлю препаратів для лікування ВІЛ/СНІДу. Кількість пацієнтів, які змогли отримати ліки зросла з 20 000 у 2011 році до 42 000 у 2012 році.

Після спланованої адвокаційної кампанії під керівництвом Дмитра Шерембея у 2013 році, Урядом було ухвалено першу в Державі Програму протидії вірусним гепатитам та закуплено за державний коштом препарати для лікування вірусних гепатитів за зниженими цінами. Вперше пацієнти з гепатитом С та В отримали можливість безкоштовно лікуватися.

На постійній основі ефективно ведеться робота зі зниження рівня корупції у Міністерстві охорони здоров'я України під час державних закупівель медичних препаратів.

У 2014 році Дмитро Шерембей як представник пацієнтів очолював реформування системи охорони здоров'я України та увійшов до складу координаційної ради Стратегічної дорадчої групи з питань реформування системи охорони здоров'я в Україні.

Відзнаки

На Міжнародній конференції зі зменшення шкоди в м. Бангкок (квітень 2009) нагороджений стипендією Бонні Девлін Меморіал 2009. Стипендія стала нагородою за його роботу в якості захисника прав людей, які вживають наркотики і не мають доступу до лікування.

У 2011 році Дмитро Шерембей був відзначений найвищою нагородою на Європейській конференції зі СНІДу за неоціненний вклад в боротьбу з епідемією, мужність та наполегливість у відстоюванні інтересів ВІЛ-позитивних людей в Україні перед державою.

Громадська діяльність

2010-2014 рр. Дмитро Шерембей був членом Координаційної ради при Президенті України із розвитку громадянського суспільства

З 2012 року Дмитро Шерембей є міжнародним консультантом та міжнародним тренером з питань адвокації та доступу до лікування Фонду Сороса

Одружений. Виховує двох синів.

21.05.2015

Источник: facebook.com/volodymyr.boiko1965

Как видим, в данной автобиографии нет ни слова о том, что Дмитрий Шерембей трижды отбывал заключение. Также не указаны места работы во время отсидки, хотя в 90-х и начале 2000-х годов, когда активист проходил "тюремные университеты", было принято загружать заключенных общественно полезным трудом в цехах и мастерских при исправительных учреждениях.

Как Сытник "покрывал" фальсификаторов

Подача недостоверной информации для участия в выборах в Совет общественного контроля при НАБУ, в которой обвиняли Дмитрия Шерембея и Виталия Шабунина, должна была иметь вполне конкретные юридические последствия.

Согласно подпункту 4 пункта 8 Положения о данном Совете, которое было утверждено указом президента от 15 мая 2015 года № 272/2015, в случае установления факта предоставления недостоверной информации для участия в конкурсе по формированию состава Совета, полномочия члена Совета должны быть досрочно прекращены:

8. Строк повноважень Ради громадського контролю становить один рік.

Повноваження члена Ради громадського контролю **достроково припиняються у разі:**

1) складення повноважень за власним бажанням;

2) набрання законної сили рішенням суду про визнання його недієздатним або обмеження його цивільної дієздатності, визнання його безвісно відсутнім чи оголошення його померлим;

3) набрання законної сили обвинувальним вироком суду стосовно нього;

4) встановлення факту подання недостовірної інформації для участі у конкурсі з формування складу Ради громадського контролю;

5) виникнення обставин, що виключають можливість входження особи до складу Ради громадського контролю;

6) відсутності на двох засіданнях Ради громадського контролю поспіль.

У разі дострокового припинення повноважень члена Ради громадського контролю проводиться конкурс для обрання члена Ради громадського контролю замість того, повноваження якого достроково припинені. Такий член Ради громадського контролю обирається на строк, що залишається до закінчення річного строку повноважень Ради громадського контролю.

Источник: zakon.rada.gov.ua

В результате досрочного прекращения полномочий члена Совета при НАБУ должен был проводиться конкурс по избранию нового члена Совета. Такой конкурс должен объявляться распоряжением директора НАБУ.

Однако, несмотря на наличие очевидных фактов подачи недостоверной информации, глава НАБУ Артем Ситник не стал объявлять перевыборы проштрафившихся членов Совета. В результате и Шерембей, и Шабунин оставались членами Совета до окончания своих полномочий.

Тем самым была образована ситуация, когда "рука руку моет".

Общественные активисты, при помощи западных грантов, яростно лоббировали создание и поддерживали при помощи пиар-акций создание НАБУ и его директора Артема Ситника. В ответ на это Ситник "закрыв глаза" на очевидные нарушения, допущенные при подаче активистами документов на выборы в Совет НАБУ.

Совет НАБУ – под контролем ультраправых

Сейчас ситуация в Совете НАБУ сложилась и вовсе интересная.

В [состав Совета входит](#) вождь связанной с СБУ праворадикальной организации С14 Евгений Карась. Также в него включен Андрей Медведько – ультраправый националист, один из двух обвиняемых в убийстве украинского писателя и журналиста Олеса Бузины:

Склад Ради громадського контролю

Контактний e-mail для звернень і запитів: rhk.nabu@gmail.com

№	ПІБ	Громадська організація	Посада
1	Локацька Тетяна Станіславівна	ГО «Сорорітас»	Голова Ради громадського контролю
2	Трофименко Віктор Євгенович	ГО «Ветеранське Братерство»	Секретар Ради громадського контролю
3	Артьомов Сергій Миколайович	ГС «Рух Ветеранів України»	Член Ради громадського контролю
10	Карась Євген Васильович	ГС «Рух Ветеранів України»	Член Ради громадського контролю
11	Савчук Марк Сергійович	ГО «Ксенос»	Член Ради громадського контролю
12	Салата Максим Сергійович	ГО «Ветеранське Братерство»	Член Ради громадського контролю
13	Козаченко Тетяна Анатоліївна	ГО «Громадський люстраційний комітет»	Член Ради громадського контролю
14	Ясинський Іван Геннадійович	ГО «Демократична сокира орди»	Член Ради громадського контролю
15	Медведько Андрій Олександрович	ГО «Спілка ветеранів війни з Росією»	Член Ради громадського контролю

Источник: nabu.gov.ua

Почти все другие члены Совета НАБУ – тоже выходцы из праворадикальных движений и "порохоботы". "Страна" уже рассказывала, [как порохоботы и](#)

[ультраправые взяли контроль](#) над советом НАБУ.

С тюремных нар – на освоение медицинских грантов

После отбытия третьего срока тюремного заключения Дмитрий Шерембей стал заниматься общественным активизмом. Он стал учредителем и поочередно возглавил две общественные организации, которые занимаются сбором западных грантов на различные проекты в сфере здравоохранения, лоббизмом, а также различными пиар-акциями.

Эти две организации фигурируют в уголовных делах, связанных с расхищением многомиллионных западных грантов.

Первая из этих общественных организаций "Всеукраинская сеть людей, живущих с ВИЧ/СПИД" (сокращенное наименование "100 процентов жизни") была создана в 2001 году.

Данная организация добилась удивительных успехов в освоении западных грантов. В 2009 году она была включена отдельной строкой в целый Закон, которым была утверждена Госпрограмма обеспечения профилактики ВИЧ-инфекции, лечения, ухода и поддержки ВИЧ-инфицированных и больных СПИДом. По этой программе общественная организация должны была получить порядка 25 миллионов долларов.

Еще одна Госпрограмма на период с 2014 по 2018 годы была утверждена новым специальным законом в октябре 2014 года. По ней общественная организация "Всеукраинская сеть людей, живущих с ВИЧ/СПИД" получила огромное финансирование. И не просто отдельной строкой, а отдельными тремя строками:

Фонд (за згодою)	522061,99	176687,41	174019,8	171354,78
Всеукраїнська благодійна організація “Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ/ СНІД” (за згодою)	161642,41	48594,71	54023,16	59024,54
МОЗ Фонд (за згодою)	36815,72	8080,71	20671,89	8063,11
МОЗ Всеукраїнська благодійна організація “Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ/ СНІД” (за згодою)	464269,07	127118,07	158731,71	178419,28
інші джерела	4367,79	4367,79		
у тому числі:				
Всеукраїнська благодійна організація “Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ/ СНІД” (за згодою)	4367,79	4367,79		

Источник: zakon.rada.gov.ua

Общая сумма "грантов в законе" составила 630 миллионов гривен. Это, с учетом колебаний курса доллара в 2014-2018 годах, составляет около 25 миллионов долларов.

С 2015 года получателя этих средств – общественную организацию "Всеукраинская сеть людей, живущих с ВИЧ/СПИД" -- возглавил Дмитрий Шерембей. Он также является одним из ее учредителей.

Именно под его руководством в последние годы распределялись средства Глобального фонда ООН, направляемые на борьбу со СПИДом в Украине.

По данной организации с 2015 года правоохранители расследуют уголовное производство, открытое по фактам злоупотребления служебным положением должностными лицами Минздрава и государственного Украинского центра контроля за социально опасными болезнями.

В этом уголовном производстве речь идет о расхищении средств Глобального фонда ООН для борьбы со СПИДом. В "процессе" участвовала благотворительная организация "Всеукраинская сеть людей, живущих с ВИЧ/СПИД". Данная информация указана [в одном из определений](#) Печерского районного суда.

Уголовное дело по заместительнице Супрун

Похожая ситуация сложилась с благотворительным фондом "Пациенты Украины". Он был создан в 2011 году. Учредителями выступили Дмитрий Шерембей, а также известная "активистка" и соратница Ульяны Супрун Ольга Стефанишина (ныне депутат от "Голоса").

Дмитрий Шерембей и Ульяна Супрун

Руководителем фонда до 2016 года был Дмитрий Шерембей. Затем руководить фондом стала Ольга **Стефанишина**, а Ульяна Супрун стала и.о. министра здравоохранения. Дмитрий Шерембей при этом оставался соучредителем фонда.

Работая в фонде "Пациенты Украины", Ольга **Стефанишина** получала космические зарплаты. Согласно [декларации за 2016 год](#), она получила в фонде 783 тыс грн, а согласно [декларации за 2017 год](#) – 817 тысяч. Это значит, что в месяц зарплата активистки-директора благотворительного фонда составляла в среднем 65 тысяч гривен, т.е. порядка 2,5 тысяч

долларов.

С января 2018 года Ольга **Стефанишина** стала заместителем и.о. министра здравоохранения Уляны **Супрун**. Там она занималась вопросами *европейской интеграции*.

Именно за тот период, когда Ольга Стефанишина руководила фондом "Пациенты Украины", правоохранители расследуют еще одно уголовное производство. В нем фонд "Пациенты Украины" фигурирует вместе с упомянутой ранее общественной организацией "Всеукраинская сеть людей, живущих с ВИЧ/СПИД", которую, напомним, с 2015 года возглавляет Дмитрий Шерембей.

Уголовное производство было открыто в 2017 году. Предмет расследования – тоже факты растраты средств Глобального фонда по борьбе со СПИДом.

Согласно материалам уголовного дела, в период 2014-2016 годов, должностные лица фонда "Пациенты Украины" и "Всеукраинской сети людей, живущих с ВИЧ/СПИД", по предварительному сговору группой лиц, с целью незаконного личного обогащения, присвоили средства Глобального фонда для борьбы со СПИДом.

Присвоение средств произошло в особо крупных размерах. Деньги были выделены в качестве грантов Украине для закупки лекарственных средств и препаратов, и для проведения других мероприятий по предупреждению и противодействию распространению ВИЧ/СПИД и других социально опасных заболеваний.

Деньги, по версии следствия, расхищались путем закупки по завышенным ценам лекарств и препаратов, а также путем проведения бестоварных финансово-хозяйственных операций.

Эти сведения изложены [в одном из определений](#) Печерского райсуда по данному уголовному производству:

З наданих в обґрунтування клопотання матеріалів вбачається, що Головним слідчим управлінням Національної поліції України здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 01.02.2017 під №42017000000000320 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 [ст. 191 КК України](#).

З матеріалів кримінального провадження вбачається, що у період 2014-2016 років, службові особи благодійних організацій «Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ/СНІД» та «Благодійний Фонд «Пацієнти України», діючи за попередньою змовою групою осіб, в порушення вимог ст. 11 Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації», відповідно до якої метою благодійних організацій не може бути одержання і розподіл прибутку серед засновників, членів органів управління, інших пов'язаних з ними осіб, а також серед працівників таких організацій, керуючись корисливим мотивом та метою незаконного особистого збагачення, зловживаючи своїм службовим становищем, із залученням третіх осіб, шляхом закупівлі в останніх за завищеними цінами фармацевтичних засобів та препаратів, а також шляхом проведення безтоварних фінансово-господарських операцій, привласнили кошти міжнародної організації «Глобальний фонд для боротьби зі СНІДом, туберкульозом і малярією» (The Global Fund to Fight AIDS, Tuberculosis and Malaria), розташованої у Женеві (Швейцарська Конфедерація), в особливо великих розмірах, що виділялися в якості грантів Україні для закупівлі фармацевтичних засобів/препаратів та проведення інших заходів з попередження та протидії поширенню ВІЛ-інфекцій/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань.

Источник: reyestr.court.gov.ua

Получается, что будущая заместительница Супрун два года, с 2016 по 2018, руководила фондом, через который, по версии следствия, расхищались средства Глобального фонда ООН по борьбе со СПИДом.

Как мы уже говорили, в уголовном производстве фигурируют две организации – фонд "Пациенты Украины" и "Всеукраинская сеть людей, живущих с ВИЧ/СПИД". Поскольку, согласно закону, получателем средств Глобального фонда значится "Всеукраинская сеть людей, живущих с ВИЧ/СПИД", то фонд "Пациенты Украины", которым руководила соратница Супрун, по-видимому, была вторым звеном в цепочке "освоения" средств.

К сожалению, последний документ в открытой части реестра судебных решений, который касается данного уголовного производства, датирован сентябрем 2017 года. Видимо, в тот период, когда Ульяна Супрун была и.о. министра при президенте Порошенко, расследование дела в отношении близкой к ней "активистки" было малореальным.

Однако и после смены власти о подвижках в двух расследованиях о расхищении десятков миллионов долларов средств Глобального фонда ООН пока что тоже ничего не известно.

Хищение помощи для больных СПИДом

В феврале этого года Нацполиция открыла еще одно уголовное производство по фактам расхищения средств международной помощи, которые предназначались для больных СПИДом.

Об этом деле [уже рассказывала "Страна"](#).

Заявление о преступлении подал нардеп Андрей Деркач. Он заявил, что уголовное дело по его заявлению открыла Нацполиция.

Нардеп обвинил основателей Центра противодействия коррупции Дмитрия Шерембея и Виталия Шабунина в хищениях из 142 млн долларов помощи, которые прошли через благотворительную организацию "Всеукраинская сеть людей, которые живут с ВИЧ/СПИД" и подконтрольные ей структуры.

По данным Деркача, часть денег была использована по прямому назначению, а часть – просто выводилась на счета подставных ФОПов. Также, по утверждению Деркача, Шабунин и Шерембей лоббировали интересы коммерческих компаний с признаками фиктивности при закупке медицинского оборудования и лекарств. За это антикоррупционерам может грозить от 7 до 12 лет тюрьмы.

Как и предыдущее уголовное производство, новое также было квалифицировано по ч. 5 ст. 191 Уголовного кодекса "Присвоение, растрата имущества или овладение им путем злоупотребления служебным положением".

"Если дело будет доведено Нацполицией до логичного завершения, Шерембею и Шабунину грозит от 7 до 12 лет заключения", - написал Андрей Деркач в Facebook.

Андрей Деркач опубликовал также ответ из Нацполиции о том, что по его заявлению 14 февраля 2020 года было открыто уголовное производство:

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ
УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

**Верховна Рада України
Народному депутатові України
Андрію ДЕРКАЧУ**

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601,
тел. 256-03-33, www.mvs.gov.ua

14 лютого 2020 року № 280 нд /24/1/1-2020

На № _____ від _____

Шановний пане Деркач!

Повідомляю, що на адресу Головного слідчого управління Національної поліції України надійшла Ваша заява щодо можливого вчинення кримінальних правопорушень.

Згідно указаної заяви вбачається факт можливого протиправного заволодіння у 2015-2017 роках коштами міжнародної технічної допомоги із залученням ряду благодійних та громадських організацій і фондів шляхом використання частини виділених коштів не за цільовим призначенням.

Відомості про кримінальне правопорушення відповідно до вимог ч. ч. 1, 4 ст. 214 КПК України внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань 14 лютого 2020 року за № 12020000000000130.

Попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення: ч. 5 ст. 191 КК України.

Проведення досудового розслідування у вказаному провадженні доручено слідчій групі Головного слідчого управління Національної поліції України.

Додаток: витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань №12020000000000130 на 1 арк. в 1 прим.

**З повагою
заступник начальника відділу
підполковник поліції**

Дмитро МІРКОВЕЦЬ

По данным нардепа, при Петре Порошенко посольство США останавливало любые расследования, касающиеся расхищения международной технической

помощи. И что деньги для НАБУ, которое должно было заниматься подобными расследованиями, поступали от USAID и соросовского фонда "Возрождение".

На сайте "Центра противодействия коррупции" обнародовали ответ на выдвинутые обвинения. В нем говорилось, что расценивают это, как давление на организацию, а подозрения в хищении назвали абсурдными.

"Деркач в социальной сети придумал схему хищения средств на космическую сумму в 142,9 млн долларов с участием ЦПК (на самом деле Деркач обвинил в хищении только части этой суммы - **Ред.**). Абсурдность заявления заключается в том, что ни ЦПК ни один член организации никогда не получали даже примерно таких сумм средств за все уже более чем восемь лет существования. Именно поэтому организация обратится в правоохранительные органы по заведомо ложному сообщению нардепа о преступлении", - сообщалось на сайте ЦПК.

Итоги работы антикоррупционеров - 14 тысяч гривен

В заключение снова вернемся к Национальному антикоррупционному бюро Украины, в создании которого, при поддержке западных посольств, предложила в 2014 году группа тесно связанных друг с другом "активистов", которые работали с грантовыми организациями.

Они были инициаторами создания сразу нескольких новых антикоррупционных органов – НАБУ, Специализированная антикоррупционная прокуратура, Антикоррупционный суд, Национальное агентство по предотвращению коррупции, Нацагентство по управлению арестованными активами и т.д.

Каждый из этих органов теперь получает финансирование из бюджета, в общей сумме были потрачены миллиарды гривен. В свою очередь, активисты-антикоррупционеры осваивают новые гранты на тему борьбы с коррупцией.

Однако результат всех этих мероприятий мизерный.

Как сообщала "Страна", в 2020 году [Украина потратит на содержание антикоррупционеров 3,7 миллиарда](#), а от них получила в бюджет всего 14 тысяч. При этом четверть этой суммы обеспечил лично Артем Сытник, заплатив штраф за [совершенное им коррупционное правонарушение](#).